

El meu Sauronilo

Imagine que va deixar de ser un cadellet i es va fer massa gran. Pot ser va arribar un xiquet a la família i el gos ja molestava. O el varen provar per a la caça i no servia. Com sempre raons totalment insuficients per desfer-se del que un dia era el gosset xicotet que tanta gràcia feia a tots. De res li va servir ser tant carinyós, simpàtic, alegre, el fet de q mai es va fer un pis a casa, que es sentava i donava la mà en només que li ho demanares...

Bè, dins del mal es podria dir que Sauron va tindre sort. Dins de la loteria de t'abandone, te penge d'un arbre, te pegue quatre tirs o una pallissa de la que ja no et tornes a alçar, a ell només li va tocar el premi de ser abandonat. I sí, els alters premis toquen diàriament a altres gossos que, també per motius injustificats, deixen de ser volguts pels que se suposava que eren els seus amos. I lluny d'averkonyir-se del que els fan, encara s'atrevisen a contar-ho als amics. Ja he posat als gossos a ballar, diuen amb el somriure dibuixat a la boca... Això vol dir q ja els han penjat, i ho han fet de manera que les potes de darrere els toquen terra, de forma que l'agonia és eterna per al pobre animal que en cap moment perd l'esperança de llevar-se la soga del coll. El que més trist em pareix és queestic segura de que si en eixe moment l'animal poguera demanar ajuda, a qui cridaria seria al seu amo, a qui ell ha sigut fidel durant tants anys, o mesos, o dies... i el que no deu entendre de cap forma és perquè ara li està fent això. Alguns aconseguen lliurar-se de la corda i inclús tenen la sort de trobar-se en una bona persona que els cure ise coll mig degollat i la ferida q se'ls queda a l'ànima, que isa normalment és la que mes costa de curar.

Sauron va aparèixer en Desembre de 2006 per la Vilavella, en plena campanya de la taronja i es va acobijar a la Narvill on molta gent cuidava d'ell portant-li menjar i aigua i inclús donant-li un poc de carinyo. Tambè es va emportar una que altra pedrà, això que no falte. I supose que el millor que li va poder passar va ser creuar-se en el meu camí quan jo anava a casa. Es va arrimar a fer-me una festeta i me va pegar eixa mirà tant trista i perduda que a mi me trenca el cor. Al dia següent vaig buscar un lloc on poder deixar-lo i cuidar d'ell fins que trobara una família que el vullguera adoptar i ho vaig trobar (moltes gràcies). Després em va costar un poc trobar-lo a ell pero amb l'ajuda d'amics i la policia, al final el varem localitzar. Ahí van començar quatre mesos de convivència en el meu Sauronilo, que per a mi varen ser genials. Normalment en esta odisea de salvar animalets me senc prou sola pero en ell va ser diferent. Li varen comprar sacs de pienso, em varen donar diners per als gastos veterinaris, li van comprar un collar, un poc gran he de dir però...Inclús me'n vaig poder anar de vacances de pasqua i un amic es va fer càrrec d'ell (moltes gràcies) i la gent que l'havia vist perdut pel poble abans de que jo el recollira no es quedava indiferent quan em veien amb ell. Vaig sentir una cosa que mai havia sentit abans. A la gent li importava el que li passaria en un futur i s'alegraven molt de que no se l'haguera emportat la perrera. Si se l'hagueren emportat faria molt de temps que no estaria viu.

A través d'ASPAC, la protectora de la que jo sóc membre, Sauron va ser adoptat i en Abril de 2007, amb uns 20 gossos més en una furgona ben gran, va viatjar a Alemanya, on estava esperant-lo la seva nova família. A mi me va doler molt separar-me d'ell però sabia que era el millor per a Sauron i jo sempre podria cuidar d'un altre que també guanyara un premi en la loteria que vos explicava abans.

Un any després, estic en contacte en la seua família, m'envien fotos, videos i em conten coses d'ell. Em pareix molt curiós les vegades que m'han donat les gràcies. Jo insistisc en que les gràcies els les done jo a ells. I només tenen bones paraules per a Sauron: *Nosaltres li diem Saron perquè sau significa cerdo en alemà i això no li queda gens bè. És molt bò i ha aportat molta alegria a la nostra família. Els veïns estan enamorats d'ell i diuen que és un gos molt guapo. Juga en la veïna que també és una gossa que ve d'Espanya. Els xiquets estan molt contents amb ell i juguen a totes hores. Me fa molta il.lusió saber que Saron no ha sigut oblidat en Espanya...*

Sauron va ser traïcionat per "l'impresentable" que el va abandonar pero gràcies a tota la gent que va decidir ajudar-lo, cadascú com va poder, no va ser traïcionat per segona vegada per la societat espanyola en general, que l'única solució que veu al problema tant gran que existeix amb l'abandono d'animals, és recollir-los i matar-los. Una mesura que està comprovat que no soluciona res. Any darrere any el número d'animals abandonats només fa que créixer i les protectores i perreres de tota Espanya estan desbordades. No és hora de que les autoritats competents revisen el tema i comencen a fer que la gent complisca les lleis?? No té cap sentit que es redacte una llei si després qui l'ha d'aplicar no ho fa.

Sauron morirà de forma digna i sabent que no totes les persones som roïns, que algunes realment estem lluitant per millorar la situació.

Mil gràcies a tots els que li vareu tirar una maneta al meu Sauronilo!!!

Xelo Fenollosa
Romero